

Tribus Afer, & Nephtholim, & Zabulon, & Isachar (eæ postremæ duæ in Galilæa inferiori, aliæ in Superiori, sive Galilæa Gentium) censitæ sunt. In Samaria sunt dimidia Tribus Manasse cis Iordanem, & Tribus Ephraim. In Iudæa Tribus Iuda & Benjamin; forteque & Tribus Dan & Simeon: eæ etenim cum Samaria non benè conveniunt.

Trachonitis habet dimidiam Tribus Manasse totam, quæ trans Iordanem, forteque & aliquam Galilææ superioris partem, sub Perææ sive Iturææ nomine sunt Tribus Gad, & Tribus Ruben. Sed Idumæa extra duodecim Tribuum fortes tota ex Arabia Petræa desumpta est. Ea tamen sub Iudææ latè sumptæ nomine aliquando censita, Iudæque Regibus subdita.

Post Reges, solutamque captivitatem Babyloniam Iudæa ipsa varios inter casus, nunc sub Sacerdotibus, sub Ducibus, tum & sub Regibus ut plurimum alienigenis, & nunc à circumvicinis laceßita, nunc intestinis suorum odiis agitata, & ægrè variis eluctata motibus, tandem in Romanorum manus devenit, qui Regionem omnem Palæstinam vocaverunt, à Populis maritimis, qui Hebræis Philisthini, Græcis Latinisque Palæstini.

Eamque partiti sunt in Provincias tres, in Palæstinam primam, cujus metropolis Cæsarea Palæstinæ, quæ antea Turris Stratonis. Palæstinam secundam, cujus metropolis Samaria, & Palæstinam tertiam sive salutarem, cujus metropolis Ierosolyma, sed & earum trium Provinciarum ordo & limites aliquando immutatae sunt. Palæstina prima, cujus metropolis Cæsarea, Iudææ & Samariæ partes penè omnes obtinuit, & Galilææ inferioris partem aliquam. Palæstina secunda cujus metropolis nunc Beth-san sive Scythopolis, ad superiorem Iordanis partem penè tota præter Galilææ superioris, sive Galilææ gentium partem, Trachonitidem etiam & Peræam sive Ituræam obtinuit. Palæstina tertia ut plurimum extra primos Iudææ limites, per Idumæam, sive Arabiam Petræam longè latèque diffusa est.

Sed Palæstinorum nomen nunquam in Iudæorum Gentem invaluit. Ipsi primùm Hebræi posteaque Israëlita, & tandem Iudæi dicti sunt, quod ultimum nomen etiam huc usque remanet.

Hebræi dicti sunt, non ab Heber filio Sale, nec ab Abramo sive Abrahamo nomen Abræi sive Ebræi factum est, ut plurimi ex antiquis scriptoribus dixere, sed quod cum Abrahamus è Chaldæa, transito Euphrate flumine, in Chananæam terram descendisset, Hebræus primùm dictus est Genes. 14. V. 13. quasi ultraneus sive extraneus. Ratio datur ex eo quod Posteriores Eber nulli dicti sunt Ebræi sive Hebræi ante Abrahamum, quod in nomine Heber litera prima non conveniat cum ea quæ prima in nomine Hebræus, quod ipsemet Abraham non dictus fuerit Hebræus antequam è Chaldæa Chananæam transisset, ibique domicilium fixisset, &

cum incolis fœdus pepigisset, & nomen illud Heber trans sive ultra denotat.

Israëlitarum nomen deductum est ab Israël, quo nomine Iacob vocatus est; ab Angelo Genes. 32. V. 28. Nequaquam, inquit Angelus, Iacob appellabitur nomen tuum, sed Israël: à Deo Genes. 35. V. 10. Apparuit Deus Iacob, dicens: Non vocaberis ultra Iacob, sed Israël erit nomen tuum. Et appellavit eum Israël. Sic & multoties postea. Et ab ipso nomine Israël posterius ejus dicti sunt filii Israël, viri Israël, Domus Israël, &c. & Israëlita. Quod nomen ad decem tribus tandem restrictum est: Iudææ & Iudæorum nomina primùm data sunt in libris Reg. Iudææ mentio est 1. Reg. 23. vers. 3. Iudæorum 4. Reg. 16. vers. 6. &c. Sed Iudæa in Bibliis sacris omnibus pro Regno Iudæ tantum intelligitur: Iudæi pro Regni huius incolis. Apud Iosephum & alios scriptores antiquos Iudææ nomen in totam Chananæorum terram, & Iudæorum nomen in omnes Abrahami, & Iacobi posteros diffusum est. Ita ut Israëlita cum Iudæis censiti fuerint. Ex quo Deus apud Ezech. 37. vers. 19. dicit, Ego assumam lignum Ioseph, quod est in manu Ephraim, ex tribus Israël quæ sunt ei adjunctæ, & dabo eas pariter cum ligno Iuda: & faciam eas in lignum unum. Per lignum Ioseph intelligit Regnum Samariæ, sive Regnum Israël, quod ut plurimum fuit sub Regibus è Tribu Ephraim. Tribus autem Ephraim erat è semine Ioseph. Per lignum Iuda intelligit Regnum Iuda, in quo Tribus Iuda, & Benjamin.

Cæterum Iudæa sive Terra sancta, non ut à Deo promissa est, à Mari scilicet ad Iordanem tantum, nec ut ab Romanis descripta est, sub nomine Palæstinæ, quæ à Phœnicia ad Ægyptum extensa, sed prout sub suis duodecim Tribubus censita fuit, terminatur à Septentrione Libano monte, qui eam à Phœnicia dividit; à meridie montibus Seir, qui ab Idumæa; ab Oriente montibus Hermon, Samir, & Galaad, qui ab Arabia dividunt; ab occidente Mari mediterraneo, quod Magnum vocant.

Patet in longitudine, à meridie in Septentrionem sumpta, ad penè ducentos mille Passus Geometricos. 1. ad Leucas Gallicas communes octoginta: in latitudine ab occidente in orientem ad septuaginta quinque mille Passus Geom. inter Sidonem & Chananath quæ & Nobe; sive inter Tyrum, & Astaroth: ad centum M. P. Geom. inter Cæsaream Palæstinæ, & Ramoth Galaad. Ad centum & viginti quinque M. P. inter Gazam, & Cariath-am in Tribu Ruben. Latitudo ergo est aliquando triginta, aliquando quadraginta, aliquando etiam quinquaginta leucarum Gallicarum communium. Totusque regionis circuitus sexcentorum M. P. sive ducentarum & quadraginta leucarum Gallicarum 2500. M. P. in singulas leucas computatis.

Sed Iudæa sive Terra sancta non tam propter regionis amplitudinem magni faciendæ est,